

Tombaran lo monument: Srs. Torra i Roigé... i després què?

Lo monument a la Batalla de l'Ebre del mig del riu està ja condemnat a ser enderrocat. La votació majoritària dels tortosins l'any 2016 per a mantenir-lo importa poc als "demòcrates" que governen la Generalitat. Tenen clar que la voluntat popular només servix quan coincideix amb allò que ells havien predeterminat.

Una nova Llei de memòria històrica que impulsarà el Parlament en uns mesos ho sentenciarà. És una llei feta "ad hoc", específica de cara a liquidar el monument situat al mig de l'Ebre a Tortosa i que forma part de l'"sky line" de la ciutat. Diversos mitjans, entre ells *L'Ebre*, van parlar-ne fa algunes setmanes en anunciar la prevista aprovació de la nova Llei integral de memòria històrica, que d'alguna forma farà una compilació de les tres lleis anteriors relacionades amb el mateix assumpte. En les informacions, el monument de Tortosa quedava subsumit en la informació global. Però en vaig tenir oportunitat de conèixer l'eix central del projecte de la Generalitat de primera mà i en boca de la mateixa consellera de Justícia, Ester Capella.

Va ser el passat 18 de juliol a la inauguració de l'exposició "Vítims"

mes" a la seu del Memorial Democràtic, a Barcelona, a la qual vaig assistir. La consellera va presidir la inauguració i en el seu discurs va fer referència explícita dues vegades a fer desaparèixer monuments suposadament franquistes del "riu" (sense citar l'Ebre, però no sembla dubtós a què es referia), afegint que faran desaparèixer els símbols franquistes "encara que els ajuntaments corresponents s'hi oposen".

La consellera del Departament al qual han adscrit el Memorial no podia ser més explícita. En conclusió. Ja es pot avançar sense dubtes la decisió d'enderrocar el monument.

A més, la representant del Govern va fer reiterades referències a la guerra amb els tòpics habituals, demostrant en aquest tema no solament un sectarisme notable sinó una ignorància enciclopèdica. Qualsevol que hagi estudiat una mica a fons les causes, el desenvolupament i els resultats de la Guerra Civil Espanyola 1936-1939 sense conclusions predeterminades sap que és molt complexa i no es pot despatxar amb quatre llocs comuns i acusacions a uns o altres. Abans de passar a posteriors arguments reitero que considero un

error destruir el monument. Al marge que s'estigui o no d'acord amb allò que simbolitzen, els monuments són un gran i explícit document per a explicar la història d'un determinat període. A més, fora de les alteracions d'etapes revolucionàries, en els nostres temps només els talibans destrueixen monuments. El 2016 vaig escriure ja a aquest setmanari com a l'Europa de l'Est conserven monuments dels soviètics, encara que rebutgen aquests d'una manera absoluta.

Afegeixo que crec que els monuments no solament no s'han d'enderrocar, sinó ni tan sols "re-interpretar", concepte que en la pràctica vol dir explicar-ho segons els interessos de qui governa en un temps determinat, encara que no sigui veritat. El que cal fer amb els monuments és "contextualitzar-los", explicar el moment en que es van produir i la mentalitat d'aquell període.

Al marge de qualsevol consideració política o històrica, però, si tuem-nos ja amb el monument enderrocat, liquidat. Sr. Torra, president de la Generalitat i per tant responsable de l'execució de l'enderrocament, senyora Roigé, alcaldessa, membres de l'Ajuntament... i després què?

Centrant-ho en aspectes purament urbanístics i estètics: Deixaran vostès una pilastra al mig del riu sense més? Què en pensen fer? Un altre monument? Una passarel·la de vianants?

Tots sabem que una passarel·la allí fa ben poca falta, per la proximitat al pont de l'Estat recentment reformat i ampliat. El que li cal a la ciutat és un pont nou uns centenars de metres aigües amunt. Si es construeix un viaducte ha de tenir l'altura adient que permeti la navegació fluvial i que sigui concorreda amb la zona monumental on desembocaria a la banda esquerra del riu entre els edificis del Bisbat i la Capitanía. Dit d'una forma més simple, el viaducte ha de tenir un alt nivell estètic. No pot ser una passarel·la d'autopista.

Si no és un viaducte es podria erigir allí un altre monument. Per exemple, i com a contraposició amb l'existent, referit a una batalla, un dedicat a la Pau. En aquest cas no es pot fer el ridícul. Per comparació amb l'escultura l'actual, no podria ser un "monument" sinó un gran símbol dissenyat per un escultor destacat i que superi amplament i arraconi estèticament el monument actualment existent.

Daniel Arasa

En tot això, sempre queda allò que va dir Josep Pla ja fa molts anys quan va veure les llums dels gratacels de Nova York. I això, qui ho paga? Lluny d'ideologies, qualsevol opció a aquest lloc vol dir, entre altres coses, destinar-hi alguns milions d'euros.

Sorgeixen preguntes als membres del Consistori de Tortosa i als candidats a les eleccions municipals de l'any que ve. Vostès deixaran enderrocar el monument sense que al dia següent construeixin allò que l'ha de substituir?

I, creuen que ho ha de pagar la gent de Tortosa o aquells que volen fer fora el monument actual?